

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Virginitatem vt seruarent sanctæ puellæ, oculos perdiderunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Cant. 1. 5.

4. Reg. 9. 30.

mentis quæſuit, non frontis venuſtatem, vt verè dicere poſſet, *nigra ſum, ſed formoſa*. Multæ aliæ, dum genas pingunt, dum ſuço illitæ iuuenibus fucum faciunt, Deo naſeam creant, vt eas ſinat labi in mille ſcœditates. Quemadmodum olim, quando venit Iehu in Iezrael, *Iezabel, introitu eius audito, depinxit oculos ſuos ſtibus, & ornavit caput ſuum, & reſpexit per fenestram ingredientem per portam*. Quid hoc ſuo ornatu Circo iſta retulit? quid illi facies picta dedit? iuſſa per fenestram in plateas præcipitari, canibusque obiecta, eſt deuorata; ita iſtæ pigmentis maculatæ, à Deo proiiciuntur, & non rarò illis ipſis, quibus ſe ornant, reddunt faſtidiendas. Quis enim ceruſſatas amat? quis non odit fucum & fumum deſtructores oculorum? Sapienter igitur ſe ſoli expoſuit colorandam Angela de Trinitate, quia ſic effugit & principes, & opera tenebrarum. Non enim tantùm fugit matrimonium, ſed multa alia, quæ ſolent eiufcemodi formis contingere. Pellem mutauit, ne mutaret virtutem. Æthiopiffa facta eſt, vt animi ſeruaret candorem. Aliæ etiam plus impenderunt, eùm viderent periculoſè ſimul ſtare venuſtatem corporis, & mentis integritatem. Vates fuit, qui dixit:

Seſe te decor iſte, quod optas,

Èſſe vetat, votoq; tuo tua forma repugnat.

Ouid. lib. 1.

Metam.

XI.

Sur. tom. 1.

Febr. 1.

Quid oculis charius eſſe ſolet? caſtis virginitas. S. Brigida, inter totius Scotiæ puellas facilè omnium pulcherrima, & hoc ipſo à multis ambita, à Chriſtianis parentibus filio ſuo in matrimonium petebatur. Aſt illa, quia virginitatem Deo conſecrârat, ſponſum Chriſtum enixiſſimè præcata eſt, vt aliquo corporis vitio illam deuenſtaret, quo proſtantium cupiditas frangeretur. Nihil erat in tanta forma oculis elegantius. Itaque eùm oculorum decore maximè placuiſſet, alterum ſubito vlcere percuffum diuinitus amiſit. Antiquis dictum eſt: *oculum pro oculo*. Hæc virgo, ne Chriſtum perderet, oculum perdidit. Quid dico perdidit? ingenti lucro mutauit. Siquidem ipſe Chriſtus oculus illius fuit: cui luſca tantò viſa eſt formoſior, quantò alij magis ab ea poſtea abhorruerunt. Vicisti, puella, ipſa deformitate felix:

Exod. 21. 24.

Matth. 5. 38.

Non.

*Non tua virginitas auibus libata sinistris,
Nec tua ab humana est zona recincta manu.*

Verè illud Seruatoris didicisti: *si oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum, & projice abs te.* Quod consilium etiã secuta est altera illa admiranda, non imitanda Virgo, de qua Ioannes Moschus hæc habet: *Quidam vir fidelis narrauit nobis, cum in Alexandria essemus, tale quiddam. Sanctimonialis (inquit) quædam sedebat in domo suã vitam solitariam ducens: salutisq; sue valde sollicita, jeinijs ac vigilijs vacabat iugiter, multasq; faciebat elemosynas. Sed bonorum omnium semper inuidus diabolus tantas in virgine virtutes non ferens contra illam puluerem excitauit. Immisit enim cuidam adolescenti turpem de illa, diabolicamq; cupidinem. Manebat autem extra limen eius adolescens. Cum ergo Virgo illa domo sua vellet egredi, atq; ad ecclesiam orationis gratia accurrere, ingerebat se illius oculis improbus & impurus adolescens, nec illam egredi sinebat, amatoriam quadam verba procacibus nutibus illi insusurrans, adeo vt jam præ nimia molestia cogeretur virgo domo sua nusquam progredi. Die igitur quadam misit ancillam suam virgo ad illum, vt ei diceret: Veni, vocat te Domina mea. Abijt ergo ad illam gaudens & stuprum committere gestiens. Sanctimonialis sedebat in cubili suo. Ingresso igitur adolescenti ait: Sede. Cumq; sedisset, dic oro te, frater, inquit illa, cur ita mihi molestus es, nec permittis me domo mea egredi? Respondit adolescens: verè, Domina, te multum amo, & quando te inspicio, totus in tui concupiscentiam inflammor. Quæ ait ad illum: quidnam in me pulchrum vidisti, quia sic amas me? ait adolescens: oculos tuos: ipsi enim seduxerunt me. Virgo verò vt audiuit, quia oculi eius illum seduxissent, sumpto gladio mox oculos eruit. Hoc autem cum vidisset adolescens, eruisse scilicet sibi Virginem oculos, compunctus corde abiit in Scitim, ibiq; saculo renuncians effectus est probatissimus monachus. Quis non dicat hoc esse monstrum? sed monstrum felicissimum. Nemo enim vnquam vel cæcum ducem sapientiore consilio est secutus, quàm iste iuuenis; vel se maiore lucro exoculauit, quàm hæc virgo. Duobus enim his oculis duæ animæ sunt seruata, virginis & iuuenis. Sed monui iam supra, quædam Sanctorum facta plus habere admirationis, quàm imitationis. Hinc sal-*

Matth 5. 29.
Euiratus in
prat. Spirit.
cap. 60.

tem discere licet, quàm homini sæpe forma inutilis sit ad pudicitiam tutandam.

Iuuenal. Satyr. 10.

*Formam o: at modico pueris, maiore puellis
Murmure, cùm Veneris fanum videt anxia mater,
Sed veras optari faciem Lucretia, qualem
Ipsa habuit: cuperet Rutile Virginia gibbum.
Accipere, atque suam Rusila dare: filius autem
Corporis egregij miseros trepidosq; parentes
Semper habet. Rara est adeo concordia forma
Atque pudicitia.*

XII.

Scio, neminem esse suorum membrorum dominum, neque concessum hominibus, ut seipsum mutilent, dominus est tamen membrorum nostrorum Deus, qui condidit nos. Illius igitur autoritate atque instinctu multa fecerunt sancti miranda potius quàm imitanda. Inter quæ & istud est, ex quo perspicuè cernimus, virtutis amantes pulchritudinem longè prætulisse corporis venustati. Quod Deum fecisse clarum est in exemplo S. Brigidæ, cui ipse oculum ademit, ne virginitatis decus adimeretur. Quamquam etiam plures sint, quæ peccari Numinis impulsu, ut animæ seruarent integritatem, corpus deformarunt. S. Ebba (cuius mentionem facit Venerabilis Beda, ubi miranda describit eius, quæ illi successit, Abbatissæ) Ethelfridi regis generosa filia, Antistitam agebat in Collinghamensi cœnobio, sollicita quæ; erat admodum, ne vel ipsa, vel alia illi concredita ouicula contaminaretur. Probè enim sciebat mores militum. Danis igitur se se in Angliam cùm exercitu infundentibus, nec procul inde omnia vastantibus, rotum virginum suarum cœtum in vnum locum conuocauit. Ibi eas huiusmodi verbis est allocuta. Charissimæ sorores, & in Christo filia, haud ignoratis, in hoc regnum nostrum fauos & impios Gentiles, hostem crudelem irrupisse; qui omnia peruat, neque mortalium ulli parcat; non immunes sunt ab eius tyrannide mulieres, non tuti infantes; loca sacra æquæ ac profana contemerat; neque templorum, neque hominum Deo dicatorum ullam habet rationem. Aedes pariter ac virgines sanctas violat, Denique quidquid offendit, perdit. Periculum

Beda lib. 4.
hist. Anglor.
cap. 19.